

Evangelí del dijous de la setmana II de durant l'any: compartir dolors i alegries

"N'havia curat tants, que els qui patien malalties se li tiraven al damunt per poder-lo tocar". Jesús obra alguns miracles tocant el malalt per guarir-lo. El sentit del tacte ens posa en contacte molt immediat amb l'altra persona. Una carícia, una abraçada o estrènyer la mà afectuosament són expressions d'un voler compartir la situació de l'altre: dolors i alegries.

Evangelí (Mc 3, 7-12)

Jesús es retirà amb els seus deixebles cap al llac, i el va seguir una gran gentada de Galilea. També va anar a trobar-lo molta gent de Judea, de Jerusalem, d'Idumea, de l'altra banda del Jordà i dels voltants de Tir i de Sidó, que havien sentit a dir tot el que feia. Jesús digué als seus deixebles que li tinguessin a punt una barqueta perquè la gent no el masegués: n'havia curat tants, que els qui patien malalties se li tiraven al damunt per poder-lo tocar. I els esperits malignes, quan el veien, es prosternaven davant d'ell i cridaven:

—Tu ets el Fill de Déu!

Però Jesús els manava molt severament que no el descobrissin.

Comentari

L'evangeli d'avui ens dibuixa l'ampli mapa de la creixent influència de Jesús: els límits marcats per Galilea al nord i Judea al sud es veuen desbordats, i les notícies de la seva predicació i el seu poder sanador s'estenen ja més al nord (Tir i Sidó), més al sud (Idumea) i fins i tot més enllà del Jordà. El missatge del Crist no té fronteres, res no el pot encadenar. I és que els cors d'aquelles persones i els nostres esperen amb deler l'Evangeli, poderosa paraula d'esperança, portadora de plenitud de vida.

Som nosaltres els qui, testimonis de les bondats de Déu obrades a través del Crist, servim de portaveus de l'Evangeli quan el pregonem amb la paraula i les obres. Ens convé preguntar-nos si pregonem amb convicció allò que ha arribat al fons del cor i ens ha transformat. Per això la necessitat d'una trobada personal amb Jesús. Una cosa és llegir o

escoltar, i una altra experimentar que el Crist es fa solidari amb nosaltres.

Els Evangelis parlen del desig de tocar Jesús i ens diuen que ell obra alguns miracles tocant el malalt per guarir-lo. El sentit del tacte és, des de cert punt de vista, el que ens posa en contacte més immediat amb l'altra persona. D'aquí la importància d'una carícia, una abraçada, estrènyer la mà afectuosament: són expressions d'un voler compartir la situació de l'altre, els dolors i les alegries. Que importants són aquestes manifestacions de tendresa!

Jesús no defuig mai les multituds. Fa tot el possible perquè puguin escoltar-lo el més possible i el millor possible. Alhora –es llegeix especialment a l'Evangelí de Marc– ordena als dimonis i esperits impurs que ha expulsat que no el descobreixin. Per què? Perquè fins

després de la passió, creu i
resurrecció, la comprensió de la seva
figura i del seu missatge és
incompleta i equivocada. Si volem
ésser emissaris del Crist cal que
coneguem bé aquell de qui volem
parlar: la seva identitat, la seva
missió i com la duu a terme, portant
sobre les seves esquenes el pes de les
nostres faltes, de les nostres
malalties, per poder guarir-nos.

Juan Luis Caballero // Photo:
Shaun Meintjes - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-ii-de-durant-lany-
compartir-dolors-i-alegries/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-ii-de-durant-lany-compartir-dolors-i-alegries/) (02/04/2026)